

Sire - каза той - нашите ~~вождове~~ ^{барони} ще оценят това предложение и ще ви бъдат вечно благодарни. Щом се върна ще съобщя за волята ви на нашия храбър вожд - Бодуен, Фландърския граф.

- Не беше ли маркизът ди Монферато ваш вожд?
 Рицарят сви рамене.

- Не знам. Не мога нищо да кажа. Но от дълго време вече, по-голямата част от бароните гледат на граф Бодуен като на свой повелител. Няма по-храбър мъж от него. И по-благороден.

Всички впиха очи в рицаря. Нима можеше да има по-любезен и по-благороден мъж от самия него?

- Той е син на граф д'Ено, Ожени се едва на тринадесет години в замъка Тиери, за Мария, дъщеря на Анри дьо Ларж, граф дьо Шампан и сестрата на френския крал.

При тия думи княз Ивоан неко се изчерви. На тринадесет години. А той караше вече ~~сина~~ ^{Осен} на тринадесет... И очите му скришом потърсиха погледа на Ана.

- Граф Бодуен, - продължи рицарят - има само една дъщеря. Жана се казва. Но графиня Мария вече за втори път е в благословено състояние. И нека света Елисавета ѝ помогне, Фландрия може отново да се сдобие с наследник. Той щеше да вземе графинята със себе си, но състоянието ѝ попречи. А сега той води строг и целомъдрен живот, без да подражава на другарите си, които мъкнат след себе си, на корабите, по няколко наложници. Ах, граф Бодуен е истински рицар - възкликна възторжено Жирар - истински рицар без укор и петно, благороден, скромн, честен, милостив към бедните, покровител на духовниците, безстрашен, справедлив... И хубав като небесен ангел. Няма жена, която като го види, да не възмечтае за него... Но той не поглежда никоя. Верен е на Мария дьо Шампан. - Рицарят погледна зелената кордела, вързана на рамото му и дълбоко въздъхна. - С него е също и брат му Анри д'Ангър, граф д'Ено. Също така храбър и благороден мъжък. ~~Наричат го~~